

[Jane Oksen]

skede de tåbelige regler, vi har haft, at f.eks. bi-standsmodtagere har friplads til deres børn. Alt, hvad der er gratis, er man meget hurtig til at benytte.

Jeg synes også, der er andre ting, der taler for denne ordning. Der er masser af mennesker, der f.eks. har sæsonarbejde, der ikke tjener ret mange penge i perioder. Det kan være inden for fiskeindustrien. Det var ganske rimeligt, om de tog deres børn ud i de perioder, de selv er hjemmegående.

Jeg tror også, at hvis vi på børnepasningsområdet fik indført en såkaldt taxameterordning, så ville vi se, at børnene ikke opholdt sig 10 timer i en daginstitution. Så ville forældrene straks tage hensyn til, hvor mange timer de reelt har behov for at få deres barn passet, så det ikke bare er sådan, at fordi man nu har betalt for hele dagen, så kan man lige så godt udnytte systemet. Det er den slags ting, der sker i dag. Man udnytter et system, som overhovedet ikke er hverken børnevenligt eller økonomisk venligt.

Jeg kan stadig væk ikke følge SF, der taler om vanskelighederne, hvis man har to andre børn og så føder et tredje barn. Man skulle næsten tro, hr. Agerschou kendte mine personlige forhold. Jeg har faktisk præsteret at passe tre små børn, og det har jeg ikke taget skade af.

Jeg forstår slet ikke den holdning, at man ikke skulle kunne overkomme at passe en baby og to andre små børn. Det kan være, at hr. Agerschou har den indstilling, at det er kvindernes opgave, men man er tit og ofte to om at passe de tre børn, og er begge to oven i købet arbejdsløse, har man masser af tid.

Med alle de ordninger, der i dag praktiseres i talrige kommuner, hvor børnene kan komme i institution og de så kan komme ud, når forældrene er arbejdsløse, forstår jeg ikke, at man ikke med det samme siger: Jamen det er en glimrende ordning, og også ud fra besparelsesgrunde må vi se på, hvilke børn der er mest berettiget til at få pladserne. Vi er nødt til at prioritere. Eller er det SF's mening, at vi skal fortsætte med at bygge institutioner? Når man bygger flere institutioner, stiger kommuneskatten, og så bliver børneforældrene endnu ringere stillet.

Det her handler ikke om at bruge flere penge. Det handler om at udnytte de eksisterende ressourcer. Jeg troede, det var det, landets politik i øjeblikket gik ud på. Jeg mener ikke, vi kan finde flere penge på det her område, så vi er også

nødt til at se på det økonomiske. Og når det samtidig kan være til gavn og glæde for både børn og forældre, kan jeg slet ikke se, der er noget galt i at indføre en sådan ordning.

Man taler om, hvad børnene selv vil, jamen hvad så med de helt små børn, f.eks. dem under tre år, som er i vore vuggestuer? De har jo ikke ret meget at sige om, hvad de selv vil. Det er faktisk videnskabeligt bevist, at så små børn har en meget stærk tilknytning til moderen og har allerbedst af at være sammen med hende.

Formanden for de danske skolelæger har påvist, at små børn bliver syge, fordi de er for lidt sammen med få voksne. De har slet ikke godt af at være i vuggestue, hvor de omgås alt for mange voksne. Prøv også at tænke på de helt små børn. Det er selvfølgelig dér, behovet er størst, og det er også dér, det offentlige bruger flest penge på pasning.

Kan vi ikke nå igennem med hele forslaget, kunne man dog i det mindste også fra SF's side prøve at se på nogle af de positive elementer.

(Kort bemærkning).

Merete Aarup (KF):

Jeg startede mit indlæg med at sige, at det ville være ønskeligt, hvis forældrene kunne være mere sammen med deres børn.

Fru Jane Oksen siger, at hun ikke kan forstå det, når jeg taler om ventelisterne. Vi har aktive og passive ventelister ude i kommunerne. Man lader sig skrive op på ventelisten, og så siger man nej tak, hvis man ikke har brug for den plads på det aktuelle tidspunkt, f.eks. hvis man er arbejdsløs.

Forældrene kan tage deres børn ud af en institution, hvis de bliver arbejdsløse, og hvis de selv ønsker det. Jeg synes, forældrene skal have den mulighed. Det, vi gerne vil have, er valgfrihed. Men lovforslaget lægger op til, at forældrene skal tage børnene ud, og det er det, jeg ikke kan acceptere, og det kan vi ikke gå ind for.

Jeg synes, det ville være en god idé, hvis vi kunne komme ind på det, der hedder taxameterordningen. Jeg ville meget gerne have et langt mere fleksibelt system, hvad jeg også talte om i mit første indlæg. Det ville være udmærket, hvis man i daginstitutionerne havde det ligesom i dagplejen, hvor man betaler for halve, hele og trekvarte pladser, sådan at man kun betalte for det, man havde brug for. Det ville også